

**בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק**

בעניין:

המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע"ר

ע"י ב"כ עוה"ד עביר ג'ובראן-דכוור (מ"ר 44346) ו/או בנימין
אחסתריבה (מ"ר 58088) ו/או דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או נאסר
עודה (מ"ר 68398) ו/או נדיה דקה (מ"ר 66713)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרת

- נ ג ד -

1. ראש המינהל האזרחי

2. המינהל האזרחי

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466590; פקס: 02-6467011

המשיבים

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיבים והמורה להם לבוא וליתן טעם מדוע לא יענו לבקשת חופש המידע מטעם העותרת מיום 27.6.2017 בעניין היתרי כניסה למרחב התפר שבגדה המערבית.

לבית המשפט הנכבד סמכות עניינית לדון בעתירה זו:

1. בבג"ץ 6870/14 רגבים נ' ראש המינהל האזרחי (פורסם בנבו, 31.1.2017) (להלן **עניין רגבים**) נקבע כי בית המשפט לעניינים מינהליים אינו מוסמך לקיים ביקורת שיפוטית על החלטות המינהל האזרחי בבקשות חופש מידע, וכי החלטות שכאלו יידונו על ידי בית המשפט העליון.
2. עוד קבע בית המשפט הנכבד בעניין רגבים כי עקרונות היסוד של המשפט המנהלי ועקרונות חופש המידע חלים על פעולות המינהל האזרחי:

למותר לציין כי אין בהכרעתנו זו בדבר הערכאה המוסמכת כדי לגרוע מתחולת עקרונות היסוד של המשפט המינהלי הישראלי על פעולתו של המינהל האזרחי, לרבות מעקרונות חופש המידע במובנם הרחב. (פיסקה 21 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן).

3. אי לכך, עתירה זו מוגשת לבית משפט נכבד זה.

התשתית העובדתית

הצדדים לעתירה

4. העותרת (להלן **המוקד להגנת הפרט או המוקד**), היא עמותה רשומה היושבת בירושלים, הפועלת לקידום ההגנה על זכויות האדם של פלסטינים בשטחים הכבושים. אחד מתחומי העיסוק של המוקד הוא הגנה על חופש התנועה של תושבים פלסטינים, ובכלל זה, אפשרותם להיכנס למרחב התפר.

במסגרת זו, המוקד עתר לבג"ץ בעניין חוקיות הסגירה של מרחב התפר בפני תושבים פלסטינים ובעניין חוקיותו של משטר ההיתרים, המסדיר את התנאים למתן היתרי כניסה למרחב התפר לתושבים פלסטינים (בג"ץ 9961/03 **המוקד להגנת הפרט נ' ממשלת ישראל** (פורסם בנבו 5.4.2011). כמו כן, המוקד מייצג באופן פרטני תושבים פלסטינים רבים שכניסתם למרחב התפר נמנעת, והוא עצמו צד לעתירות המוגשות בעניינם.

5. בנוסף, המוקד פועל לשינויי מדיניות וחקיקה, במטרה להביא לשיפור במצב זכויות האדם בגדה המערבית. המוקד מפרסם דו"חות תקופתיים ודו"חות נושא במסגרת מטרותיו הציבוריות, ורצונו לממש את העיקרון הדמוקרטי של זכות הציבור לדעת.

6. המשיב 1 הוא ראש-גמינהל האזרחי, גוף שהוקם כדי לנהל את העניינים האזרחיים בגדה המערבית, "לרווחתה ולטובתה של האוכלוסייה ולשם הספקת השירותים הציבוריים והפעלתם, בהתחשב בצורך לקיים מנהל תקין וסדר ציבורי" (סעיף 2 לצו בדבר הקמת מינהל אזרחי (יהודה והשומרון) (מס' 947), תשמ"ב-1981). קציניו של המשיב 1 אף עוסקים בטיפול בבקשות של תושבים פלסטינים להיתרי כניסה למרחב התפר, ובביטול של היתרים אלו.

7. המשיב 2 הוא המינהל האזרחי עצמו.

מיצוי הליכים

8. ביום 27.6.2017 פנתה העותרת למשיבים וביקשה לקבל נתונים אודות הטיפול בבקשות להיתרי כניסה למרחב התפר, וההחרמה של אותם ההיתרים, במהלך השנים 2014-2017.

העתק מבקשת חופש המידע ששלח המוקד אל המשיבים ביום 27.6.2017 מצורף ומסומן **ע/1**.

9. העותרת ביקשה מהמשיבים לקבל את הנתונים הבאים, ביחס לכל אחת מהשנים 2014, 2015, 2016 ו-2017 בנפרד (להלן **השנה**):

א. כמה בקשות **להיתרי חקלאי** במרחב התפר הוגשו במהלך השנה? כמה מביניהן אושרו? מבין כלל הבקשות שאושרו, כמה מההיתרים שניתנו יועדו לעונת מסיק הזיתים? כמה בקשות אושרו במסגרת הליך בירור רמת"ק? כמה בקשות אושרו במסגרת ועדת ערר? כמה בקשות אושרו במסגרת עתירה לבג"ץ? כמה בקשות סורבו בשל אי-עמידה בקריטריונים? כמה בקשות סורבו מטעמי ביטחון? כמה בקשות כלל לא נענו? מבין כלל היתרי החקלאי שניתנו במהלך השנה, כמה ניתנו לתקופה הקצרה מפרק הזמן המירבי הקבוע בנהלים? כמה היתרי חקלאי במרחב התפר היו בתוקף ביום 31.12 של אותה שנה?

ב. כמה בקשות **להיתרי תעסוקה חקלאית** במרחב התפר הוגשו במהלך השנה? כמה מביניהן אושרו? מבין כלל הבקשות שאושרו, כמה מההיתרים שניתנו יועדו לעונת מסיק הזיתים?

כמה בקשות אושרו במסגרת הליך בירור רמת"ק? כמה בקשות אושרו במסגרת ועדת ערר?
כמה בקשות אושרו במסגרת עתירה לבג"ץ? כמה בקשות סורבו בשל אי-עמידה
בקריטריונים? כמה בקשות סורבו מטעמי ביטחון? כמה בקשות כלל לא נענו? מבין כלל
היתרי התעסוקה החקלאית שניתנו במהלך השנה, כמה ניתנו לתקופה הקצרה מפרק הזמן
המירבי הקבוע בנהלים? כמה היתרי תעסוקה חקלאית במרחב התפר היו בתוקף ביום
31.12 של אותה שנה?

ג. כמה בקשות להיתרי מסחר במרחב התפר הוגשו במהלך השנה? כמה מביניהן אושרו? כמה
בקשות אושרו במסגרת הליך בירור רמת"ק? כמה בקשות אושרו במסגרת ועדת ערר? כמה
בקשות אושרו במסגרת עתירה לבג"ץ? כמה בקשות סורבו בשל אי-עמידה בקריטריונים?
כמה בקשות סורבו מטעמי ביטחון? כמה בקשות כלל לא נענו? מבין כלל היתרי המסחר
שניתנו במהלך השנה, כמה ניתנו לתקופה הקצרה מפרק הזמן המירבי הקבוע בנהלים?
כמה היתרי מסחר במרחב התפר היו בתוקף ביום 31.12?

ד. כמה בקשות להיתרי תעסוקה מסחרית במרחב התפר הוגשו במהלך השנה? כמה מביניהן
אושרו? כמה בקשות אושרו במסגרת הליך בירור רמת"ק? כמה בקשות אושרו במסגרת
ועדת ערר? כמה בקשות אושרו במסגרת עתירה לבג"ץ? כמה בקשות סורבו בשל אי-עמידה
בקריטריונים? כמה בקשות סורבו מטעמי ביטחון? כמה בקשות כלל לא נענו? מבין כלל
היתרי המסחר שניתנו במהלך השנה, כמה ניתנו לתקופה הקצרה מפרק הזמן המירבי
הקבוע בנהלים? כמה היתרי מסחר במרחב התפר היו בתוקף ביום 31.12 של אותה שנה?

ה. כמה בקשות להיתרי כניסה למרחב התפר לצרכים אישיים הוגשו במהלך השנה? כמה
מביניהן אושרו? כמה בקשות אושרו במסגרת הליך בירור רמת"ק? כמה בקשות אושרו
במסגרת ועדת ערר? כמה בקשות אושרו במסגרת עתירה לבג"ץ? כמה בקשות סורבו בשל
אי-עמידה בקריטריונים? כמה בקשות סורבו מטעמי ביטחון? כמה בקשות כלל לא נענו?
מבין כלל ההיתרים לצרכים אישיים שניתנו במהלך השנה, כמה ניתנו לתקופה הקצרה
מפרק הזמן המירבי הקבוע בנהלים? כמה היתרי כניסה למרחב התפר לצרכים אישיים היו
בתוקף ביום 31.12 של אותה שנה?

ו. כמה היתרי כניסה למרחב התפר הוחרמו במהלך השנה?

10. באותו היום התקבלה תשובתו של קצין פניות הציבור בלשכת המשיב 1, סגן בר נאוראני, בה
נכתב כך:

בקשתך התקבלה ונמצאת בבדיקה.

אציין כי ביום ה-03.01.2017 ניתן פסק הדין בבג"צ 6870/14, שם
נקבע כי חוק חופש המידע אינו חל על המנהל האזרחי. יחד עם זאת,
אין בדבר כדי לגרוע מתחולת עקרונות יסוד של המשפט המנהלי
הישראלי על פעולותיו של המנהל האזרחי, לרבות מעקרונות חופש
המידע במובניו הרחבים.

העתק מתשובתו של קפ"ץ המשיב 1 אל המוקד מיום 27.6.2017 מצורף ומסומן ע/2.

11. משחלף למעלה מחודש ולא התקבלה תשובה מהותית לבקשה, ביום 31.7.2017 שב המוקד ופנה
למשיבים בבקשה למענה לבקשת המידע.

העתק ממכתב התזכורת של המוקד אל קפ"ץ המשיב 1 מיום 31.7.2017, מצורף ומסומן ע/3;

12. ביום 2.8.2017 התקבלה תשובתו של קצין פניות הציבור, בה נכתב כך :

בימים אלו בקשתך נמצאת בבדיקה אל מול הגורמים הרלוונטיים במנהל האזרחי העומלים על איסוף המידע הרלוונטי ובחינתו. בתום התהליך נשיבך.

העתק מתשובתו של קפ"ץ המשיב 1 אל המוקד מיום 2.8.2017, מצורף ומסומן ע/4.

13. ואולם, גם לאחר למעלה מחודש נוסף, לא התקבל מענה מהותי לבקשה. משכך, ביום 7.9.2017 פנה המוקד למשיבים בפעם השלישית בבקשה למענה לבקשת המידע.

העתק מהפנייה של המוקד אל קפ"ץ המשיב 1 מיום 7.9.2017, מצורף ומסומן ע/5.

14. בחלוף חודש נוסף, ביום 15.10.2017 פנה המוקד למשיבים בפעם הרביעית בבקשה למענה לבקשת המידע, אך גם פנייה זו לא נענתה. גם פנייתו החמישית של המוקד בעניין, מיום 3.12.2017, ופנייתו השישית, מיום 10.1.2018, לא נענו.

העתק מהפנייה של המוקד אל קפ"ץ המשיב 1 מיום 15.10.2017, מצורף ומסומן ע/6 ;

העתק מהפנייה של המוקד אל קפ"ץ המשיב 1 מיום 3.12.2017, מצורף ומסומן ע/7 ;

העתק מהפנייה של המוקד אל קפ"ץ המשיב 1 מיום 10.1.2018, מצורף ומסומן ע/8.

15. עד היום חלפו **למעלה מתשעה חודשים** ממועד המסירה של בקשת המידע לגורמי המשיבים, והבקשה טרם נענתה. לא יכול להיות ספק שמדובר בחריגה קיצונית של המשיבים מעקרונות חופש המידע ומחובתם לפעול במהירות ראויה.

הטיעון המשפטי

זכות הציבור לדעת ולקבל מידע מרשות ציבורית

16. עקרונות חופש המידע מתבטאים, בין היתר, בסעיף 1 לחוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן **חוק חופש המידע**), הקובע כי "לכל אזרח ישראלי או תושב, הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית, בהתאם להוראות חוק זה". על פי סעיף 2 לחוק חופש המידע, המילה "תושב" כוללת "תאגיד שהתאגד לפי הדין בישראל", כמו העותרת.

17. בעניין רגבים נקבע כי עקרונות חופש המידע אינם חלים על המינהל האזרחי מכוח חוק חופש המידע, אלא מכוח עקרונות היסוד של המשפט המינהלי הישראלי. פסק הדין ברגבים מפנה לבג"ץ 393/82 **ג'מעית אסכאן אלמעלמון נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון**, פ"ד לז(4) 785, 793-792 (1983), הקובע כי המפקד הצבאי חייב להפעיל את סמכויותיו באזור הנתון לתפיסה לוחמתית הן בהתאם לכללי המשפט הבינלאומי הפומבי, והן בהתאם ל"עקרונותיו של המשפט המינהלי הישראלי, שעניינם שימוש בסמכות שלטונית של עובד ציבור" (סעיף 21).

18. כפי שנאמר בדברי החסבר להצעת חוק חופש המידע, התשנ"ז-1997, ה"ח 2630, חופש המידע הוא עקרון מרכזי במדינה דמוקרטית, המהווה מקור ראשון במעלה לפיקוח על רשויות השלטון והגנה על זכויות האדם, ותחולתו רחבה יותר מתחולתו של חוק חופש המידע:

חוק חופש המידע... בא לעגן בחקיקה את הזכות לקבל מידע [...] הזכות לקבל מידע מרשויות ציבוריות היא אחת מזכויות היסוד במשטר דמוקרטי. היא תנאי בסיסי להגשמתו של חופש הביטוי ולמימוש זכויותיו הפוליטיות והאחרות של אדם בכל תחומי החיים.

נגישות רבה יותר למידע תסייע לקידום של ערכים חברתיים ובהם שוויון, שלטון החוק וכיבוד זכויות האדם, ותאפשר גם בקרה טובה יותר של הציבור על מעשי השלטון.

הזכות למידע הוכרה למעשה בפסיקה; ואולם בפועל נראה כי לציבור לא ניתנת מידה ראויה של גישה למידע שבידי הרשויות, וכי קשה לשרש את נטיית הרשויות לראות במידע נכס שלהן ולא נכס המוחזק בנאמנות על ידיהן עבור הציבור ומטעמו. גם מבחינה מעשית אין הרשויות ערוכות כיום למסירת מידע לציבור

[...]

יובהר כי הצעת החוק אינה באה למצות את מלוא האפשרות החוקית לקבל מידע מן הרשויות. **נסיבות אשר אינן נופלות בגדר זכות למידע לפי חוק זה, בשל מהות המידע המבוקש, מיהות המבקש או הרשות המתבקשת – אין ההצעה באה להשמיע איסור לתת בהן מידע (ההדגשה הוספה).**

19. זכות העיון נגזרת מכללי הצדק הטבעי, ונכתב אודותיה כך:

כללי הצדק הטבעי כוללים מרכיב של זכות עיון, כחלק מזכות הטיעון, בכל הנוגע למסמכים שתוכנם עשוי לתרום לאפקטיביות של הטיעון בפני הרשות [...] ניתן להצדיק את ההכרה בזכות מטעמים ציבוריים – הן משום שהמידע שייך לציבור והן משום שחשיפתו חשובה לדמוקרטיה: המידע מסייע לשימוש משמעותי בזכות לחופש הביטוי ובזכות להשתתפות דמוקרטית (דפנה ברק-ארז, **משפט מינהלי**, בדרך א 566-565 (2010), להלן **ברק-ארז**).

20. כאמור, המוקד להגנת הפרט עוסק בהגנה על זכויות אדם, הן במישור הפרטני והן במישור העקרוני, ופעילותו מקדמת תכליות ציבוריות חשובות. המידע המבוקש דרוש למוקד לצורך העתירות הפרטניות להן הוא שותף, כבא כוח וכעותר, לצורך עיסוקו בקידום העיצוב של נורמות ראויות של הגנה על זכויות אדם בגדה המערבית, ולצורך הנגשת מידע בעניין זכויות אדם לציבור. משכך, הבקשה שביסוד עתירה זו נוגעת לגרעין של השיקולים שפורטו לעיל.

21. בנוסף, נקבע בפסיקה כי הזכות לקבל מידע, וחובת הרשות לספק מידע, קשורות בקשר הדוק לזכות לחשיפת האמת, הנגזרת מהזכות לחופש ביטוי:

עד כה עמדתי על שני מקורות משפטיים לחובת הגילוי: מהות המשטר והאופי הציבורי של ההסכם. לחובת הגילוי קיים מקור שלישי. מקור זה מעוגן בזכותו של הציבור לדעת [...] הלכה פסוקה היא, כי חופש הביטוי הוא מעקרונות היסוד של שיטתנו המשפטית [...] חופש הביטוי הוא ערך מורכב. במרכזו עומד החופש של האדם "להשמיע את אשר עם לבו ולשמוע מה שיש לאחרים להשמיע..." (הנשיא לנדוי בד"נ 9/77 [18], בעמ' 343). לשם הגשמתה של חירות זו מעניק הדין לבעל החירות זכויות נוספות הנגזרות מהחירות (ראה ע"פ 95/51, 19/99 [19], בעמ' 35). בין הזכויות הנוספות הללו מצויה גם "הזכות לקבל מידע" (בג"צ 399/85 [14] הנ"ל, בעמ' 267). כנגד זכותו של היחיד לקבל מידע עומדת חובתו של השלטון לספק מידע (ראה בג"צ 243/82 [20]). מכאן חובתם של נושאי תפקידים ציבוריים ליתן מידע לבני הציבור. אכן, חובת הגילוי, הנגזרת מחופש הביטוי, אינה קשורה רק למהותו של המשטר הדמוקרטי, אלא גם – כמו עצם חופש הביטוי עצמו – לזכותו של היחיד בחברה, כי האמת תיחשף וכי תינתן לו האפשרות להגשמה עצמית (בג"ץ 1601/90 שליט נ' ח"כ שמעון פרס פ"ד מד(3) 353, 366 (1990)).

החובה של רשות מינהלית להשיב לפניית בתוך זמן סביר

22. אחד העקרונות המעוגנים בחוק חופש המידע הוא הזכות לקבלת מידע בתוך זמן סביר, ולקבל הודעה בדבר עיכוב במתן המידע, אף הוא למשך זמן סביר. בסעיף 7(ב) לחוק זה נקבע כי:

הרשות הציבורית תודיע למבקש המידע ללא שיהוי, ולא יאוחר מ-30 ימים מקבלת הבקשה, על החלטתה בבקשתו; ראש הרשות הציבורית, או מי שהוא הסמיך לכך, רשאי להאריך את התקופה האמורה, במקרה הצורך, ב-30 ימים נוספים, ובלבד שהודיע על כך למבקש בכתב, ונימק את הצורך בהארכת התקופה.

23. בעת"ם (ת"א) 16439-02-10 המוקד להגנת הפרט נ' מתאם פעולות הממשלה בשטחים (החלטה מיום 20.6.2010), נדון היעדר המענה של המשיבים שם לבקשת המוקד לקבלת מידע בנושא פלסטינים מנועי יציאה מהגדה המערבית לחוף לארץ, ונקבע כך:

יש שלב שבו האיחורים והזלזול בחוק ובהחלטות ביהמ"ש אינם בעיה מנהלית עוד. יש תחושה כי המשיבים לא הפנימו את הוראות החוק. לא יתכן כי לא תהא כל התייחסות במשך למעלה מחצי שנה לבקשה למידע כאשר החוק קובע מגבלה של 30 יום. לא יתכן כי נדרשות עתירות לא בכדי לתקוף את החלטת הרשות אלא בכדי לקבל החלטה שכזו.

לא יתכן כי לוקח לרשות 13 חודשים והיא "כעת" מגבשת עמדה לגבי מגדע שהתבקש [...] אין להיעתר לכל בקשה לדחייה נוספת כאשר הבקשה המקורית הוגשה לפני למעלה משנה [...].

לא יתכן כי הוראות החוק וביהמ"ש יהפכו לאות מתה ללא כל תוצאות. [ההדגשות הוספו].

24. בעת"ם 8476/08 המוקד להגנת הפרט נ' שר הפנים (עתירת אי מענה לבקשת העותרת לקבלת נתונים בדבר שלילת תושבות מתושבי קבע בירושלים המזרחית בשנים 2006-2007), כבוד השופט סולברג מתח ביקורת על השתהותו של המשיב במתן מענה לבקשת המידע של העותרת ועל חריגתו מלוח הזמנים שנקבע בחוק, ועל כך שהעותרת נאלצה לפנות לבית המשפט רק על מנת לקבל תשובה לבקשתה, והוא פסק הוצאות נגד המשיב על רקע מחדל זה (פיסקה 5).

25. בנוסף לדיני חופש המידע, החובה להשיב לפניית בתוך זמן סביר נגזרת גם מחובת ההגינות, החלה על המשיבים:

מימד נוסף להערכת הגינותו של ההליך המינהלי הוא מימד הזמן. הרשות חייבת לפעול תוך זמן סביר – הן משום שפעולה מהירה (יחסית) משרתת טוב יותר את האינטרס הציבורי והן משום שמהירות ההחלטה חשובה מהיבטו של הפרט הממתין להחלטה. החובה לפעול תוך זמן סביר נובעת, למעשה, מחובתה הכללית של הרשות לפעול בהגינות ובנאמנות לטובת האינטרס הציבורי. (ברק-ארז, עמ' 407).

26. כמו כן, בסעיף 11 לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981 נקבע כי "הסמכה או חיוב לעשות דבר, בלי קביעת זמן לעשייתו – משמעם שיש סמכות או חובה לעשותו במהירות הראויה ולחזור ולעשותו מזמן לזמן ככל הנדרש לפי הנסיבות", ובסעיף 2 לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958 (להלן **חוק ההנמקות**), נקבע כי "נתבקש עובד הציבור, בכתב, להשתמש בסמכות שניתנה לו על פי דין, יחליט בבקשה וישיב למבקש בכתב בהקדם, אך לא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום קבלת הבקשה".

27. כבר ביום 27.6.2017, בו נשלחה בקשת המידע, מסר קצין פניות הציבור של המשיב 1, כי הבקשה נמצאת בבדיקה. ביום 2.8.2017, לפני קרוב לשמונה חודשים, שב ומסר קצין פניות הציבור כי הבקשה נמצאת בבדיקה, וכן כי הגורמים הרלוונטיים במינהל האזרחי שוקדים על איסוף המידע ובחינתו. למרות זאת, ובחלוף למעלה מתשעה חודשים מאז שנמסרה בקשת המידע לגורמי המשיב 1, לא הסתיים הטיפול בבקשה, ולא הועבר למוקד המידע המבוקש.

28. פרק זמן כה ארוך אינו יכול להיחשב לזמן סביר לטיפול בבקשה, על פי הסטנדרטים שעוגנו בחקיקה ועל פי עקרונות המשפט המינהלי. העיכוב הממושך במענה לבקשת המידע של המוקד כרוך בפגיעה קשה בזכות העיון ובזכות לחשיפת האמת, והוא מונע מהמוקד את השימוש במידע המבוקש, הן לצורך טיפולו בתושבים שזכויותיהם נפגעות, והן לצורך עבודתו הציבורית.

29. סעיף 6(א) לחוק ההנמקות קובע, כי "החלטה או פעולה של עובד הציבור לא יהיו פסולות בשל כך בלבד שהוא לא מילא אחרי הוראות הסעיפים 2א, 2ב, 4 או 5; ואולם בכל הליך לפני ועדת ערר או ועדת ערעור או לפני בית המשפט, על עובד הציבור הראיה כי החלטה או פעולה שלא ניתנה לגביהן תשובה או הודעה כאמור, נעשו כדין". משכך, אם יבקשו המשיבים לטעון כי ההחלטה שהם יקבלו, או קיבלו, התקבלה כדין, הנטל להוכחת טענה זו יהיה עליהם.

30. נוכח האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי ולחייב את המשיבים להשיב לבקשת העותרת לאלתר ולמסור לידיה את מלוא המידע המבוקש. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להשית על המשיבים את הוצאות העותרת ושכ"ט עו"ד.

עביר ג'ובראן-דכוור

עורכת דין

ב"כ העותרת

17 באפריל, 2018

[ת.ש. 99178]